

በስመ አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ አሐዱ አምላክ!

ዓይነታት አንጻራዊ ጾታ ፍቅርን

መበገሊታቱን መፍትሒታቱን

አብ ዕድመ ንእስነት አካላዊ፣ ሥነ-ልቦናዊ፣ መንፈሳውን ማሕበራውን ለውጥታት ዝርእዩ ናይ ዕቤት ነጻብራቕ ምዃኖም ካብ ዝኾነ ሰብ ዝተሠወረ ምሥጢር አይኮነን። ፍቅሪ ብዝያዳ አብ ጊዜ ንእስነት ከም ዝውለድ ውን ብዙሓት ዝሰማምዑሉ ሓቂ እዩ። መንእሰያት በዞም ለውጥታት ተደሪኾም ካብ ዘርእይዎም ዝምባሌታት ሓደ ብአንጻር ጾታ ምምራኽ እዩ። ፍቅሪ፣ ካብ ምስ ተመሳሳሊ ጾታ ብዝያዳ ምስ አንጻራዊ ጾታ ብዙሓ ከዛርብ ይኽእል እዩ። ዕላማ እዚ ጽሑፍ'ዚ ሰባት ብአንጻር ጾታዊ ፍቅሪ ምስዝጥቑዑ ዘርእይዎ ምልክታት፣ ዝላዓሉ ናይ አእምሮ ጭንቀትን መፍትሒታትን ኢና ክንድህስስ።

ጾታዊ ፍቅሪ፡- ሕብሪ፣ ፍልጠት፣ ሃብቲ፣ ሃይማኖት. . . ወዘተ ከይፈለየ ንደቂ አዳምን ሓዋንን አገዲዱ እናሓዘ ዝነበረን ዝነብር ዘሎ ኃይሊ ኢዩ። መዛግብ ታሪኽ ኮነ ናይ ዘመንና ኩነታት ምስ እንምልከት ብዙሓት አብዚ ፍቅሪ እዚ ወዲቕም እዮም።

ፍቅሪ፡ ልቢ ኩሉ ሰብ ዝወግእ ረቂቕ ኩናት እዩ። ፍቅሪ፡ ነቶም “ክላዕ ሕጂ ፍቅሪ ሒዙኒ አይፈልጥን” እናበሉ ዝፍክሩ እኳ አገዲዱ ዝሓዘ ብርቱዕ ሃዳኒ፣ ብቕሩብ ምትገኘፍ ብዙሕ ዘሀውትት ጥበበኛ ፈታኒ እዩ። እንግሊዛዊ ሥነ-ጥበበኛ ጆን ኪትስ ብፍቅሪ ክዕበ ከምዘይ ጸንሐ ቅሩብ ከይከደ ግና “ፍቅሪ ሒዙኒ አይፈልጥን፣ እንተኾነ ግን አብዚ ክልተ መዓልታት ናይ ሓንቲ ጓል አንስተይቲ ድምጽን ቅርጽን አብ ውሽጢ ወረጹ አለ።” ክብል ተዛረቡ።

አንጻራዊ ጾታ ፍቅሪ ነቶም ዓቢይ ስም ዘለዎምን ዓለም ብጥበብም ንትዛረበሎምን ዘጃጀወ (ዘፍኮሰ) ኩናት እዩ። (2^ይ ሳሙ. ፲፩፥፪-፬/11፥2-4፤ 1^ይ ነገ. ፲፩፥፩-፱/11፥1-9)

ፍቅሪ፡ ቀዳዳት(ጉድለታት) ብዝበዝሕዎ መንገዲ አትዩ፣ ልቦና መንእሰያት ዝወግእ፣ ፊደል ንዘይቆጸሩ ጭዋታት እጃጅዩ ከዩብቅዕ ንምሁራት እውን ከይተረፈ ዘፍዘዘ ኢዩ።

በዚ ፍቕሪ እዚ ዝሓለፉ ሰባት ዘይከፈልዎ መሥዋዕቲ የለን። ብዙሓት ንፍቕሪ ክብሉ ኣዕይንቶም ብንብዓት ኣቑንቑኖም፣ ነብሶም ኣማሲኖም ትእዛዝ ፈጣሪኦም ረጊጾም ኢዮም። ገሊኦም ልቦም ኣንጺፎም ኢዮም ዘርጊሑም ክምብርከኹሉ ክለዉ፣ ገሊኦም ግን ስኖም ኸሲሶም፣ ካብ ጥቕኡ ሃዲሞም፣ ጾምን ጸሎትን ኣዘውቲሮም ስዲሮሞ እዮም።

✧ ንምዃኑ ኸ ብኣንጸራዊ ጾታ ፍቕሪ ኸክትጽሎ ዝገብሩ ረቓሒታት እንታይ እዮም፡-

ሀ. ጥቡቕ ምቅርራብ

ጥቡቕ ምቅርራብን ምጽግጋዕን በዚ ዓይነት ፍቕሪ ክምትማረኽ ዝገብር እዩ። ኣብ ኣደ ቀጽሪ ገዛውቲ፣ ቤት-ትምህርቲ፣ ሥራሕ . . . ምቅርራብን ምጥምማትን ከም ዘጋጥም ዝተፈልጠ እዩ። ኣብዚ ምቅርራብ እዚ ኣንጸራዊ ጾታ ፍቕሪ ይጅምር። ኣብ ሥራሕ ዝተጀመረ ምቅርራብ ብዘይሥራሕ ናብ ምቁጻርን ምርኻብን ይቕጽል። ብድሕርዚ ቀስ ብቀስ ኣብ ዘይግዚኡ ዝጀመርዎ ውጥን ከይፈጸሙ፣ ዝነበሮም ዕላማኦም ይቕይሩ። ኣብ መንፈሳዊ ሕይወቶም ለውጢ፣ ድኻም የርእዩ፣ ብዛዕባ እግዚኣብሔር ምሕሳብ ገዲፎም ንሱ ብዛዕባኡ ንሳ ድማ ብዛዕብኡ ምትሕሰሳብ ይኸውን። መደባቶም ሰሪዞም ቆጸራ የብዝሒ፤ ድሕሪ ትምህርቶም ወይ ሥራሕም ኣፃር ጊዜ እንተሃልዮቶም፣ ብጸሎት ምስ ፈጣሪኦም ምዝርራብ ረሲዖም ወይ ገዲፎም፣ ነንሓድሕዶም ምዝርራብ ይመርጹ። ኣብ መንገዲ፣ ትምህርቲ፣ ድቃስ፣ መኣዲ . . . ይዘኸኸሩ። ኣብ መወዳእታ ኣቑዲሞም “ትምህርቲ ከይወዳእኩ፣ ሥራሕ ከይጀመርኩ” ዝብሉ ዝነበሩ፣ “ደሓን እንታይ ኣለዎ” ናብ ዝብል ምስምስ ይኣትዉ። ክሳብ ዝሓሙ፣ “ከይርኣኸዎ/ከይርኣኹዎ ውዲለ” ክሳብ ምባል ይበጽሑ። “ኣምኖን ብምክንያት ኃፍቲ ትእማር ክሳብ ዝሓምም ኣሳቡ ኣዕ ገርገሮ” ከምዝበለ። (2^ይሳሙ. ፲፫፥፩-፪/13፥1-2)።

ኣብ መጽሓፍ ተኣምረ ማርያም ብዛዕባ ክልተ ፈለስቲ (ወድን ንልን) ሰፊሩ ኣሎ። ብዙሕ ጊዜ እዞም ክልተ ፈለስቲ (ወድን ንልን) ብሥራሕ ይኹን ብዘይ ሥራሕ ይራኽቡ ነበሩ። እዚ ጥቡቕ ርክብ እዚ ክሳብ ናብቲ ንገዳም ዝወጽኡሉ ዕላማ ኣረሲዑ፣ ንሳ ብፍቕሩ ንሱ ድማ ብፍቕሩ ከም ዝሓሙ ገበሮም። ኣብ መወዳእታ ንሱ ከምዘፍቅሩ ንሳ ውን ከምእተፍቅሮ ብግልጺ ተነጋገሩ። ካብ ገዳም ወጺኦም፣ ቆቢያም ደርብዮም፣ ልብሶም ገዲፎም ኣፃር ኸኸምሥርቲ ተሰማምዑ። ተሰማሚያም ኣይተረፉን ፈጸምዎውን። ልክዕ ድንግልናኦም ምስ ኣፍረሱ፣ እቲ ከም ማዕበል ዝደፋፍኦም ዝነበረ ስምዒቶም ምስ ኣርወዩ፣ ድሕሪ ማይ ናብ ብዓቲ ከምዝበሃል ንሳ ምንኩስናኦ ተራእያን ዘከረትን፣ ንሱ ውን ከምኡ። “ንሸኻባ፣ ንሸጺባ” ተበሃሂሉም ድሕሪ ምውንጅጃሎም ብጸሎት ኣዴና ቅድስት ድንግል ማርያም ተኣሚናም ናብ ገዳም ተመልሱ። በሉ ተመልከቲ! ኣብ ጊዜኡን ኣብ ዘይጊዜኡን ብሥራሕ ኮነ ብዘይ ሥራሕን ዘራኽበካ ገዲፍካ ዘየራኽበካ ምግባር ንዕላማኻ ኣረሲዑ ነዚ ዝረኣናዮ ሳዕቢን ኣለዎ። ስለዚ

ምትርራብና ብዕላማ ኮይኑ ውሱን ክኸውን ይግባእ። “ዲያብሎስ እቲ መጻርርትኹም፣ ዝውሕመ ደልዩ ከም ዝጋዝም ኣንበሳ ኮይኑ ይዘውር ኣለውዎ ተጠንቀቐ” ከምዝተባህለ፣ ኩሉ ጊዜ ኣብ ከባቢና ኢየሞ ኣብ ፈተና ከይንኣቲ ምጥንቃቕ የድሊ። (1^ይ ጴጥ. ፩፥፮/5፥8)

ለ. ምጥምማት

ክልተ ኣንጻር ጾታ ብፍላይ ከኣ ብሓዳር ዘይተጸምዱ፣ ኣብ ተመሳሳሊ ቦታን ጊዜን ብተደጋጋሚ ዝራኽቡን ዝጠማመቱን እንተኾይኖም ቀስ ብቀስ ናብ ኣንጻራዊ ጾታ ፍቕሪ ንክኣቲ ተኸእሎኡ ዓቢይ እዩ። ኣብ ቤት-ትምህርቲ፣ ሥራሕ፣ ኣኼባን ጉባኤን ክልተ ኣንጻር ጾታ ዝረኽቡሉን ብተደጋጋሚ ዝጠማመቱሉን ኣጋጣሚ ስለ ዝኾነ፣ ብዙሓት በዚ ኣንጻራዊ ጾታ ፍቕሪ ምሩኻት ኮይኖም ይርከቡ እዮም። ገለ ናብ ሓዳር ዝበጽሑ እኳ እንተኾነ፣ ገለ ውን ተጠማሚቶም ተሳቕዮም ይተርፉ።

ዓይንና ንኸንጥምተሉ ስለዝተዋህበ ዓይንና ዓሚትና ንኺድ እኳ እንተዘይበልና፣ ክሳዕ ምምብርካኽ ዘበጽሕ ምጥምማት ግና ክነወግድ ይግባእ። ሓደ ወዲ፣ ካብ ጽፍሪ እግሪ ኣትሒዞ ክሳዕ ጸጉሪ ርእሲ እናጠመተ ዝዛረብ ወይ ዝኸይድ እንተኾይኑ፣ ገለ ክፍሊ ኣካላታ ክማርኽ ይኸእል ኢዩ።

ሓደ ጊዜ ሓንቲ ኣመንዝራ ናብ ስምያን ሰፋዪ ሳእኒ መጺኣ “ሳእኒይ ጸቢቡኒ ኣግፍሓለይ” ትብሎ። “ሕራይ” ኢሉ የግፍሓላ። ተመሊሳ “ኣጽብበለይ” ትብሎ፣ የጽብበላ። ከምዚ ኢላ ምምልላስ ምስ ኣብዝሐትሉ፣ “መምጽኢኺ እንታይ ድዩ” ኢሉ ይሓታ፣ ብድፍረት “ንፃኻ ደልየ እየ መጺኣ” ትብሎ። “ኣየናይ ክፍሊ ኣካላተይ ስሒቡኪ ደኣ መሪጽኻኺ” ኢሉ ምስ ሓተታ፣ “ዓይኻኻ” ኢላ ትምልሰሉ። ብድሕሪ ዚ በቲ ሒዞም ዝነበረ መስፈ ዓይኑ ጐጥጊጡ ብምውጻእ “በሊ እንኪ” ኢሉ ሃባ። ካብዚ እንማሃሮ ብዙሕ እኳ እንተኾነ ሓደ ካብኡ ግና ብትኩርነት ምጥማት፣ ንገለ ክፍሊ ኣካላት ጠብላሕታ ከምዘሕድር እሞ ናታ/ናቲ ተማራኺ ከምዝገብር እዩ። ክልተ ኣንጻር ጾታ ብዝተፈላለየ ሥራሕ ክራኽቡ ይኸእሉ እዮም። እንተኾነ ግን መንፈሳዊ ኣዲነቲ ሒዞም እንተዘይቀረቡ እሞ ከኣ ምጥምማትን ስሓቕን እንተበዚሑ ኣብ መወዳእታ ናብ ምትኻፍን ካልእን ይበጽሑ። ንበረኽት ኢሉ ዝተጀመረ ርክብ ናብ መርገም ይቕየር። ቅዱሳን፣ ምስ ኣንጻር ጾታ ኮይኖም ኣይሠርሑን ማለት ኣይኮነን፣ እንተኾነ ግን መንፈሳዊ ዓይኒ ሒዞም ስለዝቀረቡ ሥራሖም ፈጺሞም ይገላገሉ።

ኣብ መጽሓፍ ቅዱስ፣ ከጥምትዎ ንዘይግብኦም ኣተኪሮም ብምጥማቶም ብኣንጻራዊ ጾታ ፍቕሪ ተማሪኾም ዝወደቹ ብዙሓት እዮም። ንኣብነት፦

❖ ኣብ ደብረ-ቅዱስ ዝነበሩ ዝነበሩ ደቂ ሴት ብንጽሕናእም፣ ብድንግልናእምን ካብ ዓለም ብምፍላዮምን መላእኽቲ እናተበሃሉ ንኸጽውዑ ዝበቐዑ፣ ብሰንኪ ንደቂ ቃኢል ምጥማቶም ብኩናት ፍቕረን ተወጊኦም፣ ካብ ሰፈሮም ወሪዶም ምስኣን ከምዝረኽቡን ብሰንኮም ድማ

እታ ቀዳመይቲ ዓለም ከምዝተደምሰሰት መጽሓፍ ቅዱስ ይገልጻልና። ከምዚ ይብል “እቶም ደቂ አምላኽ ድማ ነተን አዋልድ ሰብ መልክዓኛታት ከምዝኾና ምስ ረአዩ ካባታተን ዘዝሓረይወን እንስቲ ወሰዱ” (ዘፍ. ፮፥፪/6፥2)

❖ ሰበይቲ ጲጥፋራ ንዮሴፍ ብፍቕሩ ተምበርኪኻ ዝወደቐት ክኣቲን ክወጽእን እናጠመተት ዓይኖ ስለዘውደቐትሉ እያ፡፡ እቲ ቃል ከምዚ ይብል “ድሕርዚ ነገር’ዚ ከኣ ኮነ ንዮሴፍ ሰበይቲ ጎይታኡ ዓይኖ ኣውደቐትሉ እም ምሳይ ደቅስ በለቶ” (ዘፍ. ፴፱፥፯/39፥7)

❖ ቅዱስ ዳዊት ብባትሴባ (ሰበይቲ ኦርዮ) ዝወደቐ ነብሳ ክትሕጸብ ከላ ስለዝጠመታ እዩ፡፡ “ኮነ ከኣ ኣጋ ምሽት ዳዊት ካብ ምድቃሉ ተንሂኡ ኣብ ናሕሲ ቤት ንጉሥ ኪመላለስ ከሎ፡፡ ኣንቲ ሰበይቲ ማይ ክትሕጸብ ከላ ኣብቲ ናሕሲ ኮይኑ ርኣዮ፡፡ እታ ሰበይቲ ከኣ ትርኢታ ብዙሕ ጽቡቕ ነበረ። ዳዊት ድማ... ልኡኻት ሰዲዶ ወሰዳ ... ምስኣ ደቀሰ” ከምዝበለ። (2^ድ ሳሙ. ፲፩፥፪-፬/11፥2-4)።

ብዙሕ ጊዜ ብትኩርነት ዝጠማመቱ ሰባት ናብቲ ዝወጽእ ቃል ዘይኮኑስ ናብቲ ዝጥምትዎ ዘለዉ ቅርጺ እዮም ዘድህቡ። ስለ ዝኾነ ከኣ ከይሰምዑ “እወ” ይብሉ፡፡ “እ . እ . እ” የብዝሉ። በዚ ከኣ በታ ኣንቲ መዓልቲ ዝጠመትዋ ጠባያ ኣይፈልጡ፡፡ ሃይማኖታ ኣይፈልጡ “ብፍቕሩ ተወጋእኩ” ዝብሉ።

ስለዚ ዋላ እኳ ምጥምማት ባህርያዊ እንተኾነ፡፡ ዓቕኑ ዝሓለፈ፡፡ ካብ ኣእምሮ ኃሊፉ ናብ ትምኒት ዘበጽሕ ምጥምማት ግና ከነወግድ ይግባእ። ወትሩ “መንፈሳዊ ዓይኒ ፍጠረለይ” ኢልና ናብ ልዑል ፈጣሪ ክንጽሊ ይግባእ።

ሐ. ኣካላዊ ስሕበት

ቅርጺ ኣካላት ሓደ ካብቲ ንብዙሓት ናይ ኣንጻራዊ ጾታ ፍቕሪ ምሩኻት ዝገብር ጠንቂ ኢዩ። ቅርጺ ኣካል ሰብነትና፡፡ ህያብ እግዚኣብሔር ስለዝኾነ ኣይንቀፍን እዩ። ንቅርጽኻ ኣጉሊሑ ዘርኢ፡፡ ኣብ ሰባት ብፍሉይ ስሕበት ዝፈጥር ኣለባብሳ ምዝውታር ግና ዘንቅፍ እዩ። ብፍላይ ኣብዚ ጊዜና ደቀ-ኣንስትዮ ክንዲ ቁምጣ ሰሪ ትኸውን ክዳን እናተኸድና፡፡ ኣንቲ ከየትረፈ ቅርጽን ኣጉሊሑ ዘርኢ ዝተጠርነቐ ልብሲ እናኣዘውተራ ኣብ ኣንጻር ጾታ ፍሉይ ስሕበት ዘውርዳሉ ዘለዋ ጊዜ ምዃኑ ካብ ማንም ዝተሠወረ ኣይኮነን። በዚ ተሓተትቲ እዩን። ብኣካላዊ ስሕበት ዝተማረኸ ሰብ ክቐርባ ከሎ ንሳውን ብገለ ተማሪኻ ስለትጸንሕ፡፡ ጊዜ ከይወሰዱ ኢዶም ይህቡ።

ቅዱሳን ግን ነዚ ከምዚ ዝበለ ብኸመይ ከምዝሰዕርዎ እዛ ትሰዕብ ሓፃር ታሪኽ ንመልክት፡፡

አባ መርትያኖስ ዝተባህሉ መኻስ አብ ጥቓ ከተማ ኮይኖም፤ በዓቶም ፈልዮምን ብጾም፤ ጸሎትን ሰግደትን ተወሲኖምን ንፈጣሪኦም የገልግሉ ነበሩ። ካብ ዕለታት ሓደ መዓልቲ በቲ ጥቓ በዓቶም ዝኃልፋ ዝነበራ አንስቲ ብጽንዓቶም እናተዘራረባ ክኸዳ ከለዋ፤ ካብኣተን ሓንቲ “ኣነ ከሰሐቶም ይኸእል እዮ” ኢላ ክዳውንታን ጨናኣን ሓዛ ናብ በዓቶም ኣተወት። አባ መርትያኖስ ክዳውንታ ክትቅይርን ጨና ክትልከን ምስ ርኣይዋ፤ ዳዊቶም ሓዘም ክጽልዩ ጀመሩ። ምቅርራብ ምስ ኣብዝሐትን ብጨና ነቲ ብዓቲ ምስ መልኣቶን ሓንቲ እግሮም ናብ ሓዊ ኣእትዮም እቲ ትኪ ናይቲ ዝተቓጸለ እግሮም ክሳብ ነቲ ጨና ዝቐይሮ ኣትኸኸም። በዚ ዝተገረመት ሰበይቲ ስለምንታይ ከምኡ ከምዝገበሩ ሓተተቶም። ንሶም ድማ ክርስትና ማለት ንዝመጸካ ፊተና ምብርካኽ ዘይኮነስ፤ ንዕኡ ሰጊርካ ዓወት ትረኽበሉ መንገዲ ሕይወት ምዃኑ ኣስፊሖም ኣረድእዋ። ወዮ ሰበይቲ ንርእሳ መኒና ናብ ደብረ-ደናግል ከይዳ መንኮሰት። እምበኣር ናይ ኣካል ስሕበት ዋዜማ ውድቀት ምዃኑ ተገንዚብና ዘሰክፍ ኣለባብሳ ክንርኢ ከለና ገጽና ከነማዕትብን “ሰኣሊ ለነ ቅድስት” ብምባል ክሳድና ክንቅይርን ይግባእ፤ እንተተኸእለ ውን ምክርና ክንልግስ ይግባእ።

እምበኣር ናይ ኣንጻራዊ ጾታ ፍቕሪ መበገሲ ብሓፂሩ ነዚ ክመስል ከሎ “በዚ ፍቕሪዚ ዝተማረኽ ሰብ ዘርእዮም ምልክታትክ እንታይ እዮም” ዝብል ቀጺልና ክንምልከቶም ኢና፡-

ብኣንጻራዊ ጾታ ፍቕሪ ዝተታሕዘ ሰብ ዘርእዮም ምልክታት፡-

ሀ. ስለቲ ዘፍቀርካዮ ሰብ ኩሉ ጊዜ ምሕሳብ

ሓደ ወዲ ተባዕታይ ብዛዕባ ሓንቲ ንል-ኣንስተይቲ ብዘይምቁራጽ ክሓስብ እንተጀሚሩ ኣንጻራዊ ጾታ ፍቕሪ ሓዘም ኣሎ ማለት ኢዩ።

ብኣንጻራዊ ጾታ ፍቕሪ ካብ ዝተተሓዘናሉ ጊዜ ሓሳባትና ብምሉኡ ኣብቲ ዘፍቀርናዮ ሰብ ስለዝጽመድ እነውርዶን እነደይቦን ሓሳብ ብዛዕባኡ ጥራሕ እዩ ዝኸውን። ምስ ሰባት ተራኺብና ከነዕልል ከሎና ብሓሳብ ተወጢጥና ናብ ካልእ ኢና ኻኸይድ። ነዚ ከኣታት ዝተዓዘቡ “እንታይ ኮይንካ/ኪ፤ እንታይ ትሓሰብ/ቢ ኣለኻ/ኺ” ክብሉና ከለዉ ንስንብድ። ዋላ እኳ ክንስምዮም እንተደለና፤ ሓሳባትና ይከፋፈለና። እዚ ሓሳብ ብዘንቀሎ ጸቕጢ ድማ ዝረኣናዮ ዘበለ ነገር ናይቲ ዘፍቀርናዮ ቅርጺ ኮይኑ ይረኣየና፤ ዝሰማዕናዮ ዘበለ ድምዒ ናይቲ ዘፍቀርናዮ ድምዒ ኮይኑ ይሰምዓና። ከምዚ ዝዓይነቶም ሰባት ምናልባት ነታ ዝሓሰብዋ እንተዘይረኺቦም ክሳብ ምጽላል ይበጽሑ፤ ምእንትኣ ዘይከፍልዎ መሥዋዕቲ የለን፤ ክሳብ ካብ ቤተ-ክርስቲያን ምርሓቕ እውን እንተኾነ ይበጽሑ። በዚ ድማ ኩሉ ጊዜ ኣብ ስቓይ ይነብሩ።

ለ. ዘይተገዳስነት

ብሰንሰለት ናይዚ አንጻራዊ ጾታ ፍቕሪ ክእሰሩ ከለዉ ተመሃሮ ኣብ ትምህርቶም፡ ሠራሕተኛታት ኣብ ሥራሖም፡ ነጋዶ ኣብ ንግዶም . . . ዘይተገዳስነት የርእዩ። ብሰንኪ እዚ ፍቕሪ እዚ ካልኣት መደባትን ሥራሓትን ትርጉም ዘይብሉም ኮይኑ ይስምዖም። በዚ ከኣ ቅድም ተገዲስና ነኸብሮም ዝነበርና ነገራትን ሰባትን ሸለል ምባል ንጅምር።

ሓሓደ መንእሰያት ንቤተ-ሰቦም ዘጎዝን ቃላት ዝምልሱ ኣብዚ እዋን እዚ እዮም። ብዙሓት ትምህርቶም፡ ሥራሖም፡ ንግዶም ሸለል ዝብሉ ኣብዚ እዋን እዚ ዶ ኣይኮኑን! ንእንገራ ምብላዕ እኳ ሸለል ዝብሉ ኣይተሳእኑን።

ሐ. ጽምዋ ምምራጽ

ነቲ ዘፍቀርናዮ ሰብ ቅድሚ ምንጋርና ይኹን ነገርናዮ ምቕባል ምስ ዝኣብይን ብዘሰዕቦ ጸቕጥን ጭንቀትን ጽምዋን(በይኻኻ ምቕባል) ተነጽሎን ንመርጽ። ካብቶም ኣብ ደገ ዘለዉ ጥራሕ ዘይኮንናስ ካብ ቤተ-ሰብና እውን ከይተረፈ ንግለልን ንንጸልን። ጽምዋ እንመርጸሉ ሓደ ካብቲ ምክንያት ናፃ ኮይንና፡ ኣብ መንጎ ዘቋርጽ ዘይብልና ብዛዕባ እቲ ዘፍቀርናዮ ክንሓስብ ስለ እንደሊ እዩ።

መ. ብዛዕባ ኣከዳድና ምጭናቕ

ብመሠረቱ ንእስነት ብኣከዳድና እንግደሰሉን እንጭነቕሉን ክልል ዕድመ ምዃኑ ርዳእ እዩ። ብፍላይ ግን በዚ ፍቕሪ'ዚ ክንተሓዝ ከለና፡ ሳንዱቕ ወይ ከኣ ኣርማድዮ ምሉእ ክዳውንቲ ዝኣኸለና ኮይኑ ኣይስምዓናን እዩ። “ኣብ ቅድሚ እቲ ዘፍቀርክዎ/ዋ ኣየናይ ክዳውንቲ መሊሰ ክርኣ ወይ ክሸይድ” ዝብል ጭንቀት ይልዓል፡ መዓልታዊ ኣብ ኣከዳድናና ዓቢይ ትኹረት ንህብ። እዚ ከኣ ነቲ ዘፍቀርናዮ ሰብ ክሳብ ክንደይ ከምዝተጨነቕናሉ ዘመልከት ኢዩ።

ሠ. ሕማም

“ኣምኖን... ብፍቕሪ ትእማር ሓፍቱ ክሳብ ዝሓምም ኮነ።” (2^ይ ሳሙ. ፲፫፥፪/13፥2)

ካብ ፍቕሪ ዝተላዕለ ንሓሞ ሕማም ኣካላዊ ዘይኮነስ ሥነ-ኣእምሮኣዊ እዩ። ዋላ እኳ ውሽጣውን ደጋውን ኣካላትና ጥዑይ እንተኾነ፡ እዚ ፍቕሪ እዚ ብዘሰዓቦ ጸቕጢ ግና ሚዛን ሰብነት ምጉዳልን ጭንቀት ምውሳኽን ዘይተርፍ ምልክት እዩ። ንኣምኖን ኣብ ትካዚ ኣእትዩ ናብ ሕማም ዘበጽሖ ብዛዕባ ትእማር መጠኑ ዝኃለፈ ምሕሳብ እዩ።

ንሕናውን በዚ ፍቕሪ እዚ ክንተሓዝ ከለና፡ ንስድራ-ቤትና ኮነ ንሰብ ሞዶ-ጥዕና ንክርድእዎ ክሳብ ዘጸግጥም ናይ ጠባይ ለውጥን ናይ ኣእምሮ ጸገማትን ነርኢ።

ካብ ብዙሓ ብውሑዱ ምልክታት ናይ ኣንጻር ጾታ ፍቕሪ ነዚ ይመስል።

❖ ዓይነታት ጾታዊ ፍቅር

ሀ. ትምህርታዊ ፍቅር

ንሓደ ግኑንን ውሩይን ስም ዘለዎ ሰብ ቀሪብካ ጠባዩ እንታይ ምጂኑ ከይፈለጥካ፡ ብዝናኡን ውርይነቱን ጥራሕ፡ ብፍቕሩ እንተተምበርኪኽካ እዚ ትምህርታዊ ፍቅር ይብሃል።

ንኣብነት፡ ውሩይ ስፖርታዊ፡ ንፋዕ ተመሃራይ፡ ህቡብ ደራሲ፡ ንፋዕ ናይ መድረኽ ሰብ (መምህር፡ ተዋስኢይ...) ወዘተ ክኸውን ይኽእል። ነዞም ከምዚኣቶም ዝኣመሰሉ ሰባት ዋላ እኳ ብትምህርት ጥራሕ እንተኣፍቀርካ ክትረኽበም ግና ኣይትኽእልን ኢኻ፡ ምኽንያቱ ምስዚ ዘፍቐርካዮ ሰብ ብዕድመ፡ ብቦታ፡ ብዕላማ፡ ብኸብሪ ...ወዘተ ዘይትሰማማዕን ዘይትዛመድን ክትኸውን ትኽእል ኢኻ። በዚ ፍቅር እዚ ዝተታሕዙ ሰባት ሥእሊ፡ ፖስት-ካርድ፡ ጽሕፈት. . . ናይቲ ዘፍቀርዎ ኣኪቦም ንዕኡ እናርኣዩ ርሱን ትምህርታዊ ፍቅሮም ከዝሕሉ፡ ከደዓዕሱን ከደቅሱን ይፍትኑ።

ለ. ናይ ዓይኒ ፍቅር

“ካብ ኣዋልድ ፍልስጥኤማውያን ሓንቲ ሰበይቲ ርእየ ኣለኹ እሞ ሕጂ ንዕኣ ኣመርዑዉኒ” (መሳ. 14፥2)።

ዓይንና ካብ ካልኣት ሕዋሳትና ብዝበለጸ ስፍርን ቍጽርን ዘይብሎም ነገራት ዝእክብ ክፍሊ ህዋሳትና ምጂኑ ምሁራት ይሰማምዑሉ እዮም። ካብዚ ዝተላዕለ ብኣጋጣሚ ኣብ ሓደ ቦታ ብዝርከብ/ዮ ሰብ፡ ኣብ ውሽጥና ኣትዩ ናይ ዓይኒ ፍቅር ስምብራት ይገድፍ። ኣብ ኣውቶቡሳት፡ ዕዳጋ፡ . . . ሓንቲ መዓልቲ ብዝረከብ/ዮ ንናይ ዓይኒ ፍቅር ምሩኻት ንኸውን። ምስ ኣንጻራዊ ጾታ ብምጥምማት ብናይ ዓይኒ ፍቅር ጥቂዓት ንኸውን። እቲ ናይንና ዘውደቕናሉ ሰብ ደጋዊ መልክዑ፡ ኣካይዳኡ፡ ኣዘራጃባኡ፡ ጸወታኡ (ዋዛ) ብምርኣይ ክኸውን ይኽእል እዩ።

ብመሠረት በዚ ዝተጠቐሰ ረጅሒታት ብናይ ዓይኒ ፍቅር ዝወደቁ፡ ነቲ ዘፍቀርዎ ሰብ ክርእይዎ ስለዝደልዩ፡ ንሱ ኣብ ዘለዎ ዓዲ፡ ቤት-ትምህርቲ፡ ቤት-ጽሕፈት... ወዘተ ብዘይሥራሕ፡ ብዘይመደብ ይኸዱ።

ካብ ማኖኣ ዝተወልደ ናዝራዊ ሳምሶን ብናይ ዓይኒ ፍቅር ተጠቂዑ ከምዝነበረ ኩላትና ንፈልጥ ኢና። ብእግዚኣብሔር ንእግዚኣብሔር ክኸውን ተፈልዩ ናይ ኃይልን ብርታዕን ጸጋ ዝተዋህቦ ሳምሶን፡ ካብቶም ዘይተገዛሩ ፍልስጥኤማውያን ዝኾነት ሓንቲ ሰበይቲ ርእየ ንናይ ዓይኒ ፍቅር ኢዱ ሂቡ እዩ። ባዕሉ ከዛረብ ከሎ፡ “ካብ ኣዋልድ ፍልስጥኤማውያን ሓንቲ ሰበይቲ ርእየ ኣለኹ እሞ ሕጂ ንዕኣ ኣመርዑዉኒ” በለ። (መሳ. 1፤፩/14፥2)።

ናይ ዓይኒ ፍቕሪ ሽሕ እኳ ሓደ ካብቶም ናብ ጾታዊ ፍቕሪ ዘበጽሑ ምዃኑ ኩላትና እንተተሰማማዕና፡ መብዛሕታኡ ጊዜ ውጽኢቲ ዘኅዝንን ካብ ሥራሕካ ኣብኪሩ መጸውቲ ዝገብርን ዓይነት ፍቕሪ እዩ። ኣብ ሓንቲ ከምዘይትርዕም ገይሩ ሰፍርን ቊጽርን ዘይብልን ከምእትምነን ዝጠመትኪያ ዘበለት “ናተይ እንተትኸውን” እናበልካ ሁታትያ ከምትኸውን ዝገብር ረቂቕ መርፍእ እዩ። እቲ ነታ ኣብ “ቲምናታ” እትነብር ዝነበረት ደሊላ እትብሃል ፍልስፋጥኢማዊት ብናይ ዓይኒ ፍቕሪ ዝተማረኸላ ሳምሶን፡ ብፍቕራ ተምበርኪኹ ንናይ ዓይኒ ፍቕሪ ወዲቂ ምርእይና ዓቢይ መረዳእታ እዩ። መወዳእታ ሳምሶን ውርደትን ሞትን እዩ ነይሩ።

ንሕና'ውን ናይ ዓይኒ ፍቕሪ ከም ሓቃዊ ፍቕሪ ቆጺርና ካብ ፍቓዶ እግዚአብሔር ወጸኢ ብገብኑ ፍቕሪ እንተተሓሰርና፡ ሳምሶን ዝጠግሞ ጽዋእ ሞት ምጥጋምና ዘይተርፍ እዩ። እዚ ግና ውሑዳት ብምኽንያት ናይ ዓይኒ ፍቕሪ ናብ ዝተቐደሰ ሓዳር ዝበጽሖ የለዉን ማለት ዘይኮነስ፡ ንዝበዝሖ ዘህውትት ምዃኑ ንምግላጽ እዩ።

ሐ. ኣብ ጥቕሚ ዘተኮረ ፍቕሪ (ጥቕሚ-ተኮር ፍቕሪ)

“ንዲ ምሳይ ደቅሲ” (2^ይ ሳመ. 11፣1፡11-12/13፡11-12)።

ንጥቕሚ ዘተኮረ ፍቕሪ ዝለበሰ ሰብ፡ ንደገኡ ልባዊ ፍቕሪ ብዝመስል ቆርበት ሸራ፡ ብውሽጡ ጊዝያዊ ስምዒቲ ንምርዋይን ነታ ዝበሃጋ ኣብ ኢዱ ንክእቲን ዘድቢ ተኹላ እዩ። ብሰብኣዊ ተፈጥሮና ከነፍቕር ንክእል ኢና፡ እንተኾነ ግና ዕላማኡ ዘነጸረን ዘፍቀርናሉ ምክንያት ፍሉጥን ክኸውን ኣለዎ። ብመንገዲ ጥቕሚ-ተኮር ፍቕሪ ንክይድ እንተሃሊና ንሕይወትና ናብ ከቢድ ሓደጋ ነቃልዕ ከምዘለና ምግንዛብ ከድልየና እዩ።

ንትእማር ብምፍቃሩ ከሳዕ ሕማም ዝበጽሖ ኣምኖን ድሌቱ ጥቕሚ-ተኮር እዩ ነይሩ። ብምኽሪ ኢዮናዓብ ዓርኩ ንትእማር ካብ ከብራ ምስ ኣነወራ፡ ካብቲ መጀመርታ ዘፍቀራ እቲ ድሓር ዝጸልኣ እዩ ዛይዱ። ጸላኢ ሠናያት ዲያብሎስ ነቲ ዘይትፍጽሞ ፍቕሪ ንምጅማር ዝወዳደሮ የለን እሞ ኣምኖን ንትእማር ናብ ገዛኡ ሽኸእትዋ ፍሉይ ሚላ ከምዘይተጣበበ፡ ስምዒቱ ምስ ኣርወየ ብጊላታቱ ገይሩ ካብ ቤቱ ደፊኡ ምውጻኡ ዘገርም እዩ። ኣብ መወዳእታ ግና ብኣገልገልቲ ኣቢሲሎም ተቐትለ። (2^ይ ሳሙ. ፲፫፥፩-፳፱/13፥1-29)

በጥቕሚ-ተኮር ፍቕሪ ዓዊርና አብ ርክሰት ከይንወድቅ እሞ ዕጫ አምኖን ከይበጽሓና ምጥንቃቅ የድሊ እዩ። በጥቕሚ-ተኮር ፍቕሪ ዓዊርም አብ ሓዳር ዝበጽሑ እኳ እንተለዉ፡ ግዳማዊ መልክዖም ተመናንዮምን በሃብቲ ተሃላሊኾምን ናብ ፍትሕ ዘምርሑ ውሑዳት አይኮኑን። አብ መጽሓፍ ቅዱስ፡ ንዮሴፍ ዝፈተነት ሰበይቲ ጲጢፋራን ንሳምሶን ዘጥቅዓት ደሊላን በጥቕሚ-ተኮር ፍቕሪ ተንበርኪኸን ምንባረን ነንብብ ኢና። ሰበይቲ ጲጢፋራ ጊዝያዊ ስምዒታ ንምርዋይ፡ ደሊላ ድማ ገንዘብ ንምርካብ። (ዘፍ. ፴፱+፯-፲፰/39+7-18፤ መላ. ፲፮+፲፬-ጳ/16+14-20)

መ. ምክራ-ወለድ ፍቅር (ተመሸርካ ምፍቃር)

ፍቅር ብባህርይሉ ዝኾነ ከየንቀሳቕሶ ዝነቅሕ፡ ዋላ ሓደ ከየለዓዓለ፡ ዝገፃዝ፡ ኣብ ልቢ ዝቃጸል ሓዊ እዩ። እንተኾነ ግን ነዚ ዝዘንግዑን ሰማያዊ ውህበት ምዃኑ ዝረስዑን ሰባት፡ ንሳቶም ዝመረጹልና ከነፍቅር ክህወኹና ይርአዩ እዮም።

“ንሱ እኮ ብጣዕሚ እዩ ዘፍቅረኪ፡ ንምንታይ ንፍቅሩ ዓጸፋ መሊሰኪ ናብ ጽቡቕ ሓዳር ዘይትኣትዊ...” “በዘይካኻ ካልእ ወዲ ከምዘየለ ክሳብ ዝመሰላ እያ ተፍቅረካ፡ ንምንታይ ዘይትርድኣላ...” ወዘተ እናበሉ በዘይድላይና ከነፍቅር ዝህወኹ ኣለዉ። እዞም ሰባት ብተደጋጋሚ ክህወኹና ከለዉ፡ ኣብ ባዶ ልብና ምክራ-ወለድ ፍቅር ክንጠንስ ንጅምር። ሓቀኛ ፍቅር ክቕመጠሉ ዝግብኦ ልቢ ንምክራ-ወለድ ፍቅር ስለዝተቃልዐ፡ ጊዜኡ ሓልዩ ሓቀኛ ፍቅር ምስ ተቐልቀለ ንገብሮ እዩ ዝጠፍኣና። ነዚ እዮም ድማ ብምክራ-ወለድ ፍቅር ዝተጀመሩ ሓዳር ብፍትሕ ዝድምደሙ። ስለዚ ንምክራ-ወለድ ፍቅር ንክንብርከኽ ምክንያት ዝኾኑና ሰባት ክመክሩና ኢሎም ክቐርቡ ከለዉ፡ ብምክራ-ወለድ ፍቅር ምሩካት ከምዘይሸውን ብጽንዓት ንመልሰሎም።

ሠ. እምነትካ ዘቐይር ፍቅር

“ንጉሥ ሰሎሞን ... ብፍቅር ምሳታተን ጠበቐ ... ደድሕሪ ኣሰታርተ እታ ኣምላኽ ሲዶናውያንን ደድሕሪ ሚልኮም ጽያፍ ኣምናውያንን ከደ” (1^ይ ነገ. 1፻፩፡፩-፰/11፡1-8)።

ብጥበቡ ዓለም ዘደነቐን እግዚአብሔር ኣምላኽ ክልተ ጊዜ ዝተገለጸሉን ንጉሥ ሰሎሞን፡ ኣብ እግዚአብሔር ዝነበሮ እምነት ደርብዩ ንጣዖት ሲዶናውያን ዝሰገደ፡ ልቡ ብብዙሓት ደቀ ኣንስትዮ ስለዝተወገኣ እዩ። እዚ ንጉሥ እዚ ነተን ደቂ ኣንስትዮ ብምፍቃር ንእምነተን ጥራሕ ዘይኮነ ተኸቲሉ፡ እተን ንኖት ኣንስቲ ንኣማልኽተን ዝዓጥፍሉን ዝሠውዓሉን ሠርሓለን። በዚ ዝገበሮ ኃጢአት ግና ካብ መቐጸዕቲ እግዚአብሔር ኣየምለጠን። እምነቲ ንፍቅር ደቀ ኣንስትዮ ክብል ስለዝለወጠ፡ መንግሥቱ ኣብ ክልተ ከምትኸፊል ተነግሮ። ብዘመን ሮብዓም ወዱ ከኣ ተኸፍለት። ንኣንጻራዊ ጾታ ፍቅር ክብሉ እምነቶም ዝኸሕዱን ካብ እግዚአብሔር ዝርሕቑን እዚ እዮም ዝፍደዩ።

ለሚ በዚ ዓይነት ፍቅር ዓዊሮም ሃይማኖቶም ዝለወጡ ክንደይ እዮም፡ እምበኣርከስ “እምነት ዘቐይር ፍቅር” ነቲ ዘፍቅርናዮ ክንብል ሃይማኖትና ክንልውጥን ንእግዚአብሔር ክንገድፍን ዝገብረና ስለዝኾነ ክንጥንቀቅሉ ይግባእ። ካብ እምነት ንፍቅር ቀዳምነት ሂብና ከም ሰሎሞን ፈልከት እንተበልና ግን ካብ መቐጸዕቲ ኣይከነምልጥን ኢና። ኣብዚ ምድሪ እኳ ከምልጥና እንተመሰለና፡ ካብ ሲኦል-ገሃነም ግና ከነምልጥ ኣይከኣለናን እዩ። ምክንያቱ “ኃታ

ቀዳመይቲ እምነትን ስለዝጠለማ ፍርዲ አለወን። ዝብል እምሳካዊ ቃል ክፍጽም ግድን ስለገብነ።
(1^ይ ጢሞ. ፭፥፲፪/5፥12)

እዞም ኣብ ላዕሊ ክንገልጽም ዝጸናሕና ዘይሓቃዊ ዓይነት ፍቕሪ ክኾኑ ከለዉ፡ ቐጺልና ከኣ ሓቀኛ ዓይነት ፍቕሪ ክንምልከት ኢና፡ እግዚአብሔር ጥበቡ ይሃበና።

ሓቀኛ ፍቕሪ

ሓቀኛ ፍቕሪ ግዳማዊ መልክዕን ሃብትን ተመኒኻ ኣብ ምድረ-በዳ ዘሪእካ ዕረ ዘፍሪ ዘይኮነስ ኣብ ዝተፈታተዉ ልቦና ቦቓሉ ዝዕንብብን ምቁር ፍሪ ዝህብን ሓረገ ወይኒ እዩ። እዚ ዓይነት ፍቕሪ ኣብ ልብና እንተሓዲሩ፡ እቶም ኣቐዲምና ዝርኣናዮም ዓይነታት ፍቕሪ ቦታ የብሎምን።

ሓቀኛ ፍቕሪ ነቲ ዘፍቐርናዮ ሰብ ብምሉእ ልብናን ብፍቓድናን ክንቅበሎ ድሉዋት ስለዝገብረና፡ ንርእስና ኣሕሊፍና ክሳዕ ምሃብ ውን ምሉእን ቆራጽን ውሳኔ ስለዘዕጥቐና በዚ ሰብ እዚ ምናኻት ኣብ ንኹነሉ ጊዜ ንልብና ሓጎስ ይዓስሎ። ንሓቀኛ ፍቕሪ ዝፈታተኑ ከበድቲ ፈተናታት እኳ እንተኣጋጠሙ፡ ንሱ ግና ከምቶም ካልኣት ዓይነታት ፍቕሪ ፈርከሽከሽ ከይበለ ጸኒዑ የሕልፎም።

ብሓፈሻ ሓቀኛ ፍቕሪ እዞም ዝስዕቡ ጠባያት ኣለውዎ።

✦ ግብዝና የብሉን (ሮማ ፲፪፥፱/12፥9)

✦ የዐግሰካ

✦ ኣየቅንኣካን

✦ ኣየመክሓካን

✦ ኣየዐብየካን

✦ ኣየበሳጭወካን

✦ ክፉእ ነገር ኣየሕሰበካን

✦ ንበይነይ ይጥዓመኒ ኣየብለካን

⊙ ብሓቂ ይሕጎስ

⊙ ብዓመጽ ደስ ኣይብሉን

⊙ ንኩሉ ይዕገስ

⊙ ንኩሉ ይእምን

⊙ ንኩሉ ተስፋ ይገብር

⊙ ብኩሉ ይጸንዕ

⊙ ንዘለዓለም ኣይወድቕን

እምብኣርክስ ናይ ጠባያት ሓቀኛ ዓይነት ፍቕሪ ነዚኣቶምን ከምዚኣቶም ዝእመስሉን ክኸውን ከሎ፡ ኣብዚኣቶም ተመርኪሰካ ዝግበር ሓዳር ክሳዕ መቓብር ምጂኑ ተገንዚብና ፍቕርና ክንምርምር ይግብኣና።

✧ መፍትሔታት ንግጉይ ኣንጻራዊ ጾታ ፍቕሪ

ሀ. ጸሎት

“ኣቲም ኩሉኩም እትጽዕሩ ሥር ዝኸበደኩም ኣነ ክዕርፈኩም ናባይ ንዑ...” (ማቴ. ፲፩፥፳፰/11፥28)።

ጸሎት፡ ሰብ ምስ ፈጣሪኡ ዝዛረብሉ፡ መፍትሕ ናይ ድሌታቱ ዝቐበለሉ መንገዲ እዩ። ስለዝኾነ ከኣ ካብቲ ንሕና እንወስዶ መፍትሒ እግዚአብሔር ዝህበና መፍትሒ ዝበለጸ ምዃኑ ዘየጠራጥር ስለዝኾነ፡ ብመንገዲ ጸሎት ሽግርና ክንነግሮ ይግብኣና። ንሰባት ምክሪ ሓቲትና ኮነ ብዙሓት መጻሕፍቲ ኣንቢብና መፍትሒ ሽግርና ከይንረክብ ንክእል ኢና፡ ብገዛእ ርእሰናውን ብዙሕ ሜላታት ተጠቂምና ክንከውን ንክእል። ስለዚ በዚ ኩሉ ሽግርና ካብ ዘይተወገደ ተሪፉና ዘሎ ናብቲ “ኣቲም ኩሉኩም እትጽዕሩ ሥር ዝኸበደኩም ኣነ ክዕርፈኩም ናባይ ንዑ ... ” ዝበለ እግዚአብሔር ምቕራብ ኢዩ።

“ድሌትኩም ዘበለ ብጸሎት ልማኖ ምስ ምስጋና ኣብ ኣምላኽ ይፈለጥ እምበር፡ ብገለ እኳ ኣይትጨነቑ” ውን ተባሂሉ ኣሎ። (ፊሊ. ፬፥፯/4፥6)

ናብቲ ምሉእ ሕይወትና ዝቆጻጸርን መጻኢ ናብራና ብዘይምርመር ጥበቡ ንዝፈልጥን እግዚአብሔር ኣምላኽና ስለቲ ዘጨንቐና ፍቕሪ ከነመልክት ይግባእ። “እግዚአብሔር ኣምላኽይ ናይ ኣንጻር ጾታ ፍቕሪ ኣብ ኣእምሮይ ሠራጹ ኣሎ፡ ግን እዚ ካብኻ ድዩ ወይስ ካብ ካልእ” ብምባል ንኣምላኽና ንሕተት። እግዚአብሔር ድማ መልሲ ክህበና ኢዩ።

እግዚአብሔር ዘይተሓወሶ ብገዛእ ርእሰና እንወስዶ ስጉምቲ ግን ዋላኳ ምስቲ ዝደለናዮ ተዘራራብና ንሰማማዕ፡ ኣማናዊ ውሽጣዊ ሰላም ዘይህብ ደሓር ውን ኣብ ከቢድ ጣዕሳ ዘእቲ እዩ። ብኣንጻሩ ንእግዚአብሔር ዘቐደመ ስጉምቲ ግና እቲ ዝነበረ ፍቕሪ ተባሪኹን ኣማናዊ ፍቕሪ ተወሲኽዎን፡ ናብቲ ሓቀኛ ትርጉም ሓዳር ዘብጽሕ እዩ።

ለ. ሕይወት ቅዱሳን ምሕሳብ

“ነቶም ቃለ-እግዚአብሔር ዝመሃሩኹም መራሕትኹም ዘክርዎም...” (ዕብ. ፲፫፥፯/13፥7)

ሓደ ኣብ ኣንጻራዊ ጾታ ፍቕሪ ዝጠሓለ ሰብ ሕይወት ቅዱሳን ብምዝካር ካብ ጭንቀቱ ክገላገል ይክእል እዩ። “ኣቦና ያዕቆብ ነታ ዝመረጸ ራሔል ንምርካብ ከይተረበሸ፡ ብፍቕሪ ከይሓመመ፡ ናይ ገዛእ ርእሱ ስጉምቲ ከይወሰደ ን፲፬/14 ዓመት ከም ዝተጸበየ” ዝሓሰበ ሰብ፡ ሎሚ ጠሚቲ ጽባሕ ክጭነቑ፡ ናይ ገዛእ ርእሱ ስጉምቲ ንምውሳድ ድፍእ ቅንዕ ክብል ዘይኮነስ ብትዕግስቲ ክጽበ ከምዘለዎ ይግንዘብ። ሕይወት ደናግል ዝሓሰበ ሰብ ውን “ደናግል ንዘለዓለም ካብዚ ፍትወት እዚ ርሒቐኹም ካብ መርዓ ተሓሪሞም፡ ሰምዒታቶም ገቲለም፡ ጸብኣ ኣጋንንቲ

ተፃጊሶም፤ ድምፂ አራዊት ከየፍርሐም አብ ቀኑን ሃሩርን አብ በረካ ይነብሩ አለው፤ እነ ግን ንቹሩብ ዶ ምዕጋስ ተሳኢኑኒ” እናበለ ንርእሱ ከግሥጽ ይኸክል እዩ።

ሐ. ምክሪ ምሕታት

“... ጥበብ ግና ምስቶም ምክሪ ዝቐበሉ እያዞ” (ምሳ. 13፥10)

ምክሪ ምሕታት ዓቢይ ጥበብ እዩ። “ካብ ሓደ ርእሲ ክልተ ርእሲ” ከምዝብሃል፤ ክልተ ኮይንካ ተማኸርካ ትገብሮ ካብቲ ብውልቅካ ትወስዶ መፍትሒ ዝበልጽ ብምዃኑ ነቶም “ምክሪ ክልግሱላይ ይኸክሉ እዮም” ዝበልካዮም ቀሪብካ ምዝርራብ ይግባእ። ገለ-ገለ ዋላ እኳ እዚ ልምዲ እዚ እንተሃለዎም እቲ ዝውከስዎ ሰብ ብቐዕ ምክሪ ክህብ ዘይከክል፤ ናይ ገዛእ ርእሱ ርእይቶ ዝህብ፤ ብግለ-ጽነት ነቲ ሓቂ አብ ክንዲ ዝመክር ብስክፍታ “ድሓን እንታይ አለዎ” በሃሊ ስለገዝነውን ካብ ጌጋኦም አብ ክንዲ ዝእርሞም ናብ ዝገደደ ጌጋ ከምዝኣትዉ ይገብሮም። ስለዚ ምክሪ ክንሕትት ከሎና ንኩሉ ዝፈለጥናዮን ዝቐረብናዮን ዘበለ ክንሓትት ዘይኮነስ፤ ብመጽናዕቲ ብቐዕ ምክሪ ክህብ ይኸክል እዩ ናብ ዝበልናዮ ምቕራብ ይግብኣና።

“ሃቀና(ሓሳብ) ብምክሪ ይጸንዕ፤ ብጥበብ ተመሪሕካ ተዋጋእ” ከምዝበለ ።(ምሳ.20፥18)

መ. ምምርማር

“መንፈሳዊ ሰብ ግን ሽኩሉ ይምርምር” (1^ይ ቆሮ. ፪፥፲፭/2፥15)

ዋላ እኳ ፍቕሪ ህያብ እግዚአብሔር እንተኾነ፤ እቲ ጸላኢ ደቂ ሰብ ዝኾነ ሰይጣን ግና አገባብን ሥርዓትን ብዘይብሉ መንገዲ ከምእንፋቕር ገይሩ ርቡሽ ሕይወት ከም እንመርሖ ካብ ምግባር ድሕር አይብልን እዩ። ስለዚ ብኣንጻራዊ ጾታ ፍቕሪ ምስ እንጥቃዕ እቲ ፍቕሪ ካበይ ምዃኑ ምምርማር ግድን እዩ። እቲ ዘፍቀርናዮ ሰብ ካብ ምንታይ ተበጊስና ከምዘፍቀርናዮ ምምርማር ግቡእና እዩ።

ፍቕርና ካብ ትምኒት፤ ናይ ዓይኒ ፍቕሪ፤ ጊዝያዊ ድሌት ንምርዋይ፤ ጊጉይ ምክሪ፤ እምነት ዘቐይር ፍቕሪ ወይስ ሓቀኛ ፍቕሪ ምዃኑን ዘይምዃኑን ምምርማር ይግባእ። ምክንያት መፍቀሪኡ ዘይምርምር ሰብ ናብቲ ብምክንያት ጊጉይ ፍቕሪ ዝመጽእ መዘዝ ምቅላዕ ዘይተርፍ እዩ። ስለዚ “ሽኩሉ ተፃዘብዎ ነቲ ሠናይ ሓዘዎ” ተባሂሉና አለ። እሞ ልቢ ንግበር። (1^ይተሰ. ፭፥፭/5፥20)

ሠ. ዘይምህሞኽ

ደድሕሪ ኣንጻራዊ ጾታ ፍቕሪ ዝስዕብ ጭንቐትን ሰቓይን ከተወግድ ኢልካ፤ ነቲ ዘፍቀርካዮ ንክትረክብ ኢልካ ቀልጢፍካ ኢደካ ምሃብ አይግባእን። ጊዜ ዘይፈትሖ ናይ ፍቕሪ ሕንቅል-ሕንቅሊተይ ስለዘየለ ምጽባይ ይግባእ። ብዘይምህሞኽ እንታይነትን ጽንዓትን ፍቕርና ምክትታል

ይግባለ። ከመይ! ካብ ሓቀኛ ፍቕሪ ወጸኢ ብገዢነ፤ ኣብ ፍቕሪ-መሰል ኃጢአት ከይተረድኣና ተጸሚድና ክንከውን ስለ እንክእል። ተሃዊኽካ ብፍቕሪ ነበሽኻ ምውጻቕን ነቲ ዘፍቀርካዮ ሰብ ንክትረክብ ጸደፍደፍ ምባል ውጽኢቲ መሪር እዩ።

ንኣብነት፡- ንትእማር ዘፍቀረ ኣምኖን ህወኽ ኣፍቃሪ እዩ ነይሩ። ብናይ ትእማር ፍቕሪ ክምብርከኽ፡ ናይ ኢዮናዳብ ክፋእ ምኽሪ ክቕበልን ንትእማር ኣብ ኢዱ ንክእትዋ ዝወሰዶ ስጉምትን ቀጥሂ ዘይብሉ ታህዋኽ እዩ። በዚ ኸኣ ነቲ ዝፈተኖ ፍቕሪ ተሃዊኹ ኢዱ ሂቡ ኣብ ልዕሊ ትእማር ኣጸያፊ ሥራሕ ምፍጻሙ፤ ኣብ መወጻእታ ሕይወቲ ከምዝሰለን ገይርዎ እዩ። (2^ይ ሳሙ. ፲፫፥፩-፩፱/13፥1-29)

ብኣንጻሩ ናይ ኣቦና ያዕቆብ ናይ ፍቕሪ ሕይወት ክንምርምር ከለና፡ ታህዋኽ ዘይነበሮ ምዃኑ ንግንዘብ። ኣቦና ያዕቆብ ካብ ኃዉ ኤሳው ሃዲሙ ናብ ኣኮኡ ላባ ምስ ከደ፡ ኣብ ውሽጢ ሓደ ወርሒ እዩ ብፍቕሪ ራሑል ዝተታሕዘ። ፍቕሪ ድኻ እዩ፡ ምስኪን እዩ፡ ሰደተኛ እዩ ኢሉ ሸለል ኢሉ ዘይሰድድ ማእሠር እዩ። ዋላ እኳ ኣብ ውሽጢ ሓደ ወርሒ ንራሑል እንተኣፍቀረ ከይትሃወኽ ን14 ዓመት ተገዚኡ፡ ተጸብዩ እዩ ብሥርዓት ካብ ወለዳ ተቐቢሉ። (ዘፍ. ፳፱፥፲፫-፴/29፥13-30)

ብታህዋኽ ኣምኖን ዝሰዓበ ናይ ሕይወት ክሳራን ብትዕግሥቲ ያዕቆብ ዝተረኸበ ሓጎስን ብምንጽጻር ፍቕርና ብመንጽር ግዜ ክንርእዮ ይግባእ ።

ፈ. ብግሉጽነት ምዝርራብ

ፍቕርና፡ ሓቐኛ ፍቕሪ ምዃኑ ኣብ ዘረጋገጽናሉ ጊዜ፡- ብጸሎት ንእግዚኣብሔር ሓቲትና፡ ካብ እሙናት ሰባት ምኽሪ ተወኪስና፡ ኩነታት ፍቕርና መርሚርና፡ ብትዕግሥቲ ተጸቢና፡ ነቲ ዘፍቀርናዮ ሰብ መንፈስ ፍርሒ ኣርሒቕና ብግልጺ እንተተዛረብና ነውሪ ኣይኮነን ምስ ኃጢአት ውን ፍቕሩ የብሉን። ብዕርክነት ንምንባር ዘይኮነ ብሓዳር ንምውሳኔ ከምዝግባእ ክንተኣማመን ይግባእ። ካብዚ ወጸኢ ብዕርክነት ተደሪቲ፡ “ካብ ሰድራ-ቤትን ኣብ-ነፍስን ተሓቢኡ ይጽናሕ” ዝብል ኣረኣእያ እንተሃልዩ ግና ዘይምዝርራብ ይሓይሽ። ምኽንያቲ ብሥዉር ምጽናሑ ናብቲ እግዚኣብሔር ዝጽየፎ ኃጢአት ከውድቕና ተኸእሎኡ ዓቢይ ስለ ዝኾነ እዩ።

ምናልባት ብግልጺ ተዛሪብና ኣሉታዊ መልሲ እንተተዋሂብና፡ ተስፋ ክንቆርጽ ኮነ ክንሓፍር ዘይኮነስ “እግዚኣብሔር እዚ ሰብ እዚ ክሳዕ መወጻእታ ምሳይ ጸኒዕ ክኸይድ ስለዘይክእል እዩ ብእኡ ኣቢሉ ዝዛረበኒ ዘሎ፡ ስለዚ ጉይታየ ፍቓድካ ይኹን ” ምባል ይግባእ። “ምስማዕ ምስ ኣበየና ኸኣ ፍቓድ ጉይታ ይኹን ኢልና ሃጻእና” ከምዝበለ። (ግብ. ፳፩፥፲፬/21፥14)

❖ እግዚአብሔር ንሓዳር ዝኸውን ንኸህበና ክንጽሊ ይግባእ፡፡

“አሚንኩም ዝለመንኩም ዘበለ ኩሉ ከምእትቐበሉ ብሓቲ እብለኩም አለኹም” (ማቴ. ፳፩፥፳፪/21፥22)

ጸሎት፡ ሰብን እግዚአብሔርን ዝራኽብሉ መንፈሳዊ ድንድል እዩ። ስለዝኾነ ከኣ ዝደለናዮ ዘበለ ንምርካብ ናብ ፈጣሪና ብጸሎት ከነሰምዕ ይግባእ። ንሓዳር ዝኸውን/ትኸውን ንምርካብ ናብ እግዚአብሔር ምጽላይ፡ “ካብ ባዕለይ ዝመረጽኩዎ እግዚአብሔር ዝመረጸለይ ይሕሸኒ” ምባል እዩ። እግዚአብሔር ዝመረጸልና ዘበለ ከኣ ጐዶሎ ዘይርከቦ፡ ክሳብ መፈጸምታ ጽኑዕ፡ አማናዊ ሓጎስ ዝህብ እዩ። ብዙሓት ሰባት “ንሓዳር ዝኸውን ሃበኒ” ኢልካ ምጽላይ ዘሕፍር ገይሮም እዮም ዝወስድዎ። እዚ ግን ጌጋ እዩ። ምክንያቱ፤ ሓዳር ሓንሳብ ምስ ኣተኻዮ ዘይትወጽሉ፡ ምሒልካ ዘይትጠግሰሉ መንፈሳዊ ጥምረት ስለዝኾነ፡ አምሒሉ ዘየጣዕሰ ንምርካብ ጸሎት አድላዩ እዩ። ትግህትን መንፈሳዊትን ሰበይቲ ፍረ ጸሎት እያ። ብጸሎት ናብ እግዚአብሔር ዘየመልከተ ሰብ ጉዳይ ጸኒሑ መወዳእታኡ መጭበርበሪትን ንመንፈሳዊ ሕይወቱ ፈታኒትን ናብ ዝኾነት እዩ ዝምብርከኽ። ታሪኽ ዝሓለፉ ቅዱሳን አቦታት ገንጺልና ከምነንብቦ፡ “ንሕና ዝመረጽናዎ ደገኣ መልክዐኛ ውሽግ አበረኛ ክትኸውን ትኽእል እያ፡ እግዚአብሔር ዝመረጸ ግን መሓጎሲት ልቢ እያ” እናበሉ፡ ባዕሉ እግዚአብሔር ንኸህበም ብጸሎት ይልምኑ ነይሮም እዮም።

ንኣብነት፦

* ርብቃ

ኣብ (ዘፍ. ፳፬፥፩-፳፯/24፥1-67) ዘሎ ታሪኽ ዝገልጸልና፡- ኢያውብር ዝተባህለ ኣገልጋሊ አቦና ኣብርሃም፡ ንይስሓቕ ትኸውን ሰበይቲ ክደሊ አቦና ኣብርሃም ምስ ለኣኹ፡ ብዙሓት ደቀ ኣንስትዮ ኣብ ሩባ ማይ ክቐድሓ ርአዮ እሞ “ካብ ኣነ ዝመረጽኩዎ እግዚአብሔር ዝመረጸለይ ትሕሸኒ” ብምባል፡ ካብተን አዋልድ ሓንቲ ንይስሓቕ ንኸህቦ ናብ እግዚአብሔር ለመነ። መሓጎሲት ልቢ፡ መልክዐኛ፡ ነቲ አቦ 12 ነገድ እሥራኤል ዝኾነ ያዕቆብ ንምውላድ ዝበቐዐት ርብቃ ከኣ ተዋህበቶ።

ኢያውብር ሰበይቲ ንክደሊ ክኸይድ ከሎ ኣብ ኣግማሉ ብዙሕ ወርቅን ዝተፈላለዩ ክዳውንትን ነይሮም እዩ። ከም ናይዚ ዘመንና ትውልዲ “ቃላት መረጸ ብማራሺ ዘረባ ኣስዲዐ ደቀ ኣንስትዮ ክወስድ እዮ” አይበለን፤ ወይ ውን “ዚ ወርቅን ብሩርን ዝተፈላለዩ ኮዳውንትን ኣርእዮ ማሪኽ ክወስድ እዮ” አይበለን። ንሱ ዝገበረሰ ከምዚ እዩ፡ ኣግማሉ ኣንበርኪኹ፡ ንግዲ ርእሱ ተንበርኪኹ፡ “ኣታ እግዚአብሔር ኣምላኽ ጐይታይ ኣብርሃም፡ ሉጊ ኮታ ኣገግግላይ፡

©፻፩ ኤርትራ ኤርትራይስ ተዋሕዶ ቢሎ፡ ልት ትምህርት ሰነድ መሬት ገጽት ኪቤ ያሕረት ቢሎ፡ ግይተ-ግድግዳ፡፡፡

ንጉሥታይ አብርሃም ከአ ምሕረት ግበር፤ እንሆ አፋብ ጥቅ ዓይኒ ማይ ደው ኢላ አላሹ፤ አዋልድ ደቂ እዛ ከተማ ከአ ማይ ከቐድሐ ይመጽአ አለዋ፤ ይኹን ድማ፤ ማይ ከሰቲ ዕትሮኸ ትሕት አብልዮ ዝብላ ንላ ንላ ከአ ሰተ ነግማልካውን ከሰትዮን እየ ትብለኒ ንላ ንይሱሓቕ ባርያኻ ዝመደብኪያ ትኹን። ኢሉ ጸለየ። ነዚ ምስ ጸለየ “ሰለምንታይ ንሓዳር ትኸውን ሰበይቲ ክህበካ ትልምነኒ” አይተባህለን፤ እኪ ደኣ እግዚአብሔር ጸለዮ፤ ተቐቢሉ ቀልጢፋ ከምዝፈጸመሉ ቀጺልና ንመልከት፤ “ኮነ ድማ ዘረባኡ ከይወድኦ እንሃ ርብቃ ንላ ቤቲኡል ወዲ ሚልካ ዕትሮኣ አብ መንኲባ ጸይራ መጽት። እታ ንላ ድማ ትርኢታ አዝያ ውቅብቲ ሰብኣይ ዘይፈለግ ድንግል ነበረት። ናብቲ ዓይኒ ማይ ወሪዳ ድማ ዕትሮኣ መሊኣ ደየበት። እቲ ግዙእ ድማ ንይዩ ተቐባበላ። ካብ ዕትሮኸ ኮታ ቅሩብ ማይ አሰትይኒ ከአ በላ። ንላ ካኣ ጉይታይ ሰተ ኢላ ቀልጢፋ ዕትሮኣ ናብ ኢዳ አውራዳ አስተየቶ። ምስ አስተየቶ ድማ ነግማልካ ክሳብ ዝኣኸለን ከሰትያ ከቐድሐለን እየ በለት” (ዘፍ. ፳፬÷፲፪-፳፬/24÷12-24)። በዚ ከምዚ እግዚአብሔር ጸለዮ፤ ሰሚዑ ንርብቃ ከምዘዳለዉ ፈለጠ። ናብ ገዛ ከይዶም ድማ ተመሪቑ ናብ ይሱሓቕ ወሰዳ። ናይ ሓዳር ብጸይቲ/ብጸይ ሃበኒ ተባሂሉ ንዝለመነ ኩሉ ጊዜኡ ሓልዩ ይወሃቦ/ባ እዩ።

ቆ ብጸሎት ካብ እግዚአብሔር ትርኩብ ሰበይቲ ከመይ ዝበለት እያ፤

÷ መጽናንዒት እያ፡- “ይሱሓቕ ከአ ናብ ድንኳን አደኡ ሣራ አእተዋ። ንርብቃ ድማ ወሰዳ እሞ ሰበይቲ ኮነት። ፈተዋውን። ይሱሓቕ ከአ ድሕሪ ሞት አደኡ ተደበሰ።” (ዘፍ. ፳፬÷፳፯/24÷67) ብጸሎት ዝተረኸበት ርብቃ ንይሱሓቕ አብ ጊዜ ኃዘን አጸናኒዓቶ እያ። ሎሚ ውን ከይተሃወኸና ብጸሎት ንረኽባ ሰበይቲ መጽናንዒት እያ።

÷ ንሰብኣያ ዘውዲ እያ፡- “ለባም ሰበይቲ ዘውዲ ሰብኣያ እያ።” (ምሳ. 12÷4)

÷ በረኽት እያ፡- “ሰበይቲ ዝረከብ በረኽት ይረከብ።” (ምሳ. 18÷22)

÷ መስተውዓሊት እያ፡- “ቤትን ሃብትን ካብ ወለዲ ይውረስ፤ ለባም ሰበይቲ ግና ካብ እግዚአብሔር እያ።” (ምሳ. 19÷14)

÷ ካብ ካልኣት አንስቲ ዝበለጸት እያ፡- “ኩሉ ሰብ ሰበይቲ አእትየ ይብል። እንተኾነ ግን ካብ ሰበይቲ ትበልጽ ሰበይቲ ኣላ።” (ሲራ. ፴፮÷፳፮/36÷26)

*** ሣራ (መጽ.መቢት ምዕራፍ 1-9)**

ሳራ ካብ አቦኣ ራጉኤልን አደኣ ኤድናን ዝተወልደት መልክዕኛን ብረኽትን ሰበይቲ እያ ነይራ። ወለዳ ንዓቕሚ ሔዋን ምስ በጽሐት አመርዓውዋ። እቲ መርዓ ብድሙቕ ኣገባብ ተፈጺመ። ሳራ ምስቲ ዘእተዋ ተተሓሒዞም ናብ ንእዲ ሕጽኖቶም አተዉ። ጊዜ ጸልማት

አብቂዑ ብብርሃን መዓልቲ ምስ ተተከአ፡ አብ ቤት ራጉኤል መሪር ብኸያት ተሰምዐ። ዘገርም እዩ! ሓደ መዓልቲ ሓዲርካ አውያት። ነገሩ እንታይ'ዩ እንተተባህለ፡ እቲ ምስ ሣራ ክድቅስ ዝፈተነ ሰብአይ ደቀሰ እምበር አይተንሥእን፡ ብኡ ንብኡ ናብ ዓዲ ምወታት ከደ፡ ካብ ዓለም ተፈልዩ። ሣራ ነገሩ ደንጽዩዎ ንብዙሕ ጊዜ በይኖ ብዘይ ሰብአይ ድሕሪ ምጽናሕ፡ “ንሣራ ደልዩ” ዝብል ናብ ቤት ራጉኤል አምርሐ። ከም ቅድመ ብድሙቕ ድግስ መርዓ ተፈጸመ። ሕጂውን አብ ንእዲ ሕጽኖት ድምጺ ብኸያት ተሰምዐ፡ ቀሪቦም እንተርአዩ፡ እቲ ሰብአይ አሰር ቀዳማይ ሰዒቡ። ምስክነይቲ ሳራ ነገሩ ተገራጨዎ፡ ንምስምዑ እኳ ዘሰንበድ። ብዝኸነ ሣልሳይ ሰብአይ እውን አይደንጎዩን፡ ንሣራ ተመርዓው። እዚ ውን ብእግሩ ዝአተወ ብሬሳ ካብ ገዛ ወጸ። ሕቡእ ምሥጢር'ዩ፡ ነገሩ እንታይ እዩ፡ ሳራ ሰብኡት ምዃን አብዮማ። አብ ዓዳ “ቀታሊት ሰብኡታ” ዝብል ናይ ሰብ ሕሜታ ነብሰ-ሰጋኣ ወድአ። እንታይ እሞ ዘይገበረት ሣራ! ጊዜ ብጊዜ እናተተከአ ራብዓይ ሰብአይ ወለደ። ራብዓይ ሰብአይ ብቐራጽነት ንሣራ ከእቲ አምርሐ። ንሣራ አእትዩ ሓደ ለይቲ ከይሓደረ፡ ጽዋዕ ሞት ጨለጦ። 5^ይ:6^ይ:7^ይ እናተባህለ “ቀታሊት ሸብዓተ ሰብኣይ” ክሳዕ እትብሃል ኮነት። ግን ሳራ ንመርዓ ስለዘይትዓደለት ድያ ወይስ ... ሕቡእ ምሥጢር አለ።!

ካብ ዕለታት ሓደ መዓልቲ ሓንቲ ካብተን አገልገልታ “ሰብኡታ ዝወድአት” ምስ በለታ ልባ ብኩናት ኃዘን ተወግኦ። ንርእሳ'ውን ጽዋዕ ሞት ክተልዕል ወሰነት። ምስኪነይቲ ሳራ፡ ገመድ ሒዛ ናብ ገዝኣ ብምእታው ነዛ ዓለም ብሞት ክትሰናበታ ቆረጸት። ጭንቂ ክበዝሐም ከሎ ነዚ ዓይነት ስጉምቲ ከምቐራጽነት ዝወሰድዎ ውሑዳት አይኮኑን። ብገመድ ምሕናቕ፡ አብ ውሽጢ ባሕሪ ምጥላቕ፡ ብገደል ምጽዳፍ፡ ብጥይትን ቡንባን ርእሻ ምሕላፍ ከም መፍትሒ ዝቐጽርዎ ቁጽርን ስፍርን የብሎምን።

ሣራ ክትሕነቕ ደኣ ወሰነት እምበር ብእኡ አይዛዘመቶን። እንተሞተት እንተሃለወት ካብ እግዚአብሔር ከምዘይትስወር ተገንዚባ፡ “ርእሻኪ ኣጥፍኢ” ንዝብል ክፉእ ሓሳብ ኢዳ አይሃበቶን። ምክንያቱ እዚ ሓሳብ እዚ ናይ ሰይጣን ምዃኑ ስለ እትፈልጥ። ዝኸነ ይኹን ጭንቂ እኳ እንተአጋጠመ፡ “ርእሻኪ ኣጥፍኢ” ንዝብል ሰይጣናዊ ሓሳብ ከይንስዕቦ ንጠንቀቕ።

ሣራ ሽግራ ንእግዚአብሔር ክትነግር ወሰነት። እወ! ናብቲ “ናባይ ትጽልዩ ኣኔ ካኣ ክሰምዓኩም እዩ” (ኤር. ፳፱፡፲፪/29፡12) ዝበለ አምላኽ ጸለየት። ሣራ ፍረ ጸሎታ እንታይ ይኸውን!

ሣራ ሓዲራ ዓምቢቡ አብ ምቁር ፍረ እትበጽሕ ኣየናይ ሰብአይ ምስ ረኸበት ይኸውን!

ካብ ዕለታት ሓደ መዓልቲ ጦብያ ዝተባህለ ወዲ ጦቢት ንእግዚአብሔር ዝፈርሕን ንስድራኡ ዝእዘዝን መንእሰይ ካብ ኣቦኡ ተላእኹ ናብ ርሑቕ ቦታ ንክከይድ ምስተወሰነሉ፡ ምስ ቅዱስ ሩፋኤል ተራኸበ። ጉዕዞም ብሓንሳብ ድሕሪ ምቕጻል አብቲ ሣራ እትርከበሉ ዓዲ በጽሑ። ብድሕሪዚ ቅዱስ ሩፋኤል “በል ጦብያ ንዓኻ ትኸውን ለባም፡ ምልክዕቲ ሰበይቲ ካብዚ

©፻፱ ኢርትራ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤ/ከ/ ቤት ትምህርቲ ሰንጠረዥ መጻኅ ገጽ ፲፭ ሕፃን ምዕረት ቤ/ከ/፱
ማይተመናይ/፳፭፡፲፱

ዓፄ ክታዎርያ ኢሻ* ዝብል ቃል ኣሰምዖ። ጦቢያ ኣብ ኣብዮ ዘይገበረ ባሕርይ ድሕሪ ምሰንባድ፡ መንነታ ክፈልጥ ደለዩ። ቅዱስ ሩፋኤል ድማ ንሳ ሣሪ ከምቐሳት ነበረ። ምዃሪይቲ ሳሪ ወረኣ ኣብ ከሉ ቦታ ስለዝበጽሐ፡ “ሣሪ ደኣ ቅድሚ ሕጂ ተመርፅያ ሸብዓተ ሰብኡት ዝቐተለት እንድያ፡ ንዓይ እንተቐተለትኒ” ክብል፡ ከሉ እናተራእዮ። እግዚኣብሔር ንኣባም እትኸውን ሓዋን ከምዘዳለወ፡ ንጦቢያ እትኸውን ኣንቲ ንል ሣሪ ጥራሕ ባሕርይ፡ “ሣሪ ንቐሳ ኢሳ ዝተወልደት እያ” ብምባል ቅዱስ ሩፋኤል ናብኣ ከምዝምርያ ገለጸሉ። ጥራም ነበረዩ፡ ለካሰ እግዚኣብሔር ንደቂ ኣባም ዝኸና ደቂ ሓዋን፡ ንደቂ ሓዋን ዝኸኑ ደቂ ኣባም ካብ ማሕፀን’ዩ ዘዳሉ፡ መንሞ ፈለጠ! ብታህዋኽ፡ ብሰምዒት ኣብ ዘይመጸምድትና ሰለ እንኣቲ፡ ሓዳር እንተተመሥረተ ብፍትሕ ይዛዘም፡ እንተቐጸለውን ምትእምማን፡ ሰላም፡ ፍቕሪ ዘይብሉ እዩ ዝኸውን። ጦቢያ ንኣሳብ ቅዱስ ሩፋኤል ተቐቢሉ ንሣሪ ናቲ ክገብራ ወሰነ። ናብ ቤት ራጉኤል ኣተዉ። ዛራ ኣሳባቶም ከኣ ንስድራ ሣሪ ኣፍሰሱ። ወለዲ ሣሪ ቃል ኣተትቲ ከይፅ ብሩ ደኣ “ሕራይ” ብሉ እምበር ናይ መንእሰይ ራሳ ካብ ገዛኦም ከምዝወጽእሉ ርገፍታት እዮም ነይሮም። ብዝኸነ መርዓ ተፈጺሙ ናብ ንእዲ ሕጽኖት ኣተዉ። መሪት ምስወግጕ ራጉኤል ድሃይ ጦቢያ ንምፍላጥ ሰብ ለእኸ። ጉድጓድ ተኻፂቲ ኣእማን ተቐቢሉ እዩ፡ ከምቶም ዝሓለፉ ክሰብ እዩ ዝብል ሰግኣት ስለዝነበሮም። ጦቢያ ካብ ቅዱስ ሩፋኤል ብዘተቐበሉ ምኽሪ ምስ ሳሪ ብሥጋ ቅድሚ ምርኻቡ ናይቲ ኣብ መንገዲ ዝሓዘዎ ዓሳ፡ ናቲ ልቢ ኣትኪሹ፡ ምስ ሣሪ ኮይኖም ጸሎቶም ጀመሩ። ብድሕሪዚ እዩ እቲ ኣብ ሣሪ ኣዲሩ ሸብዓተ ሰብኡት ዝቐተለ “ኣሰማድዮሰ” ዝተባህለ ሰይጣን ካብኣ ዝረሓቐ። ለካሰ ሣሪ ንጦቢያ ክትጽበ እዩ ሸብዓተ ሰብኡት ኣብ ንእዲ ሕጽኖት ጽዋፅ ሞት ዘጥፋሞም። ሣሪ ምስ ጦቢያ ሓዳር ገደራ፡ ውላድ ወሊዳ ከም ኣብርሃምን ሣራን ሰብ ኣዛረበት፡ ብዙሓት ቆልዑ ከኣ ወለደት።

ዋላ እኳ እዚ ታሪኽ እዚ ዝተፈጸመሉ ቅድሚ ብዙሕ ዘመናት እንተኸነ፡ ዘመን ክልወጥ ዘይልወጥ እግዚኣብሔር ግን ንሱ ስለዝኸነ፡ ጸሎተ ሣሪ ሰጂዑ ንልባ ዘሕጉሰ፡ ካብ ውርደታ ዘገላገል ሰብኣይ ከምዝሃባ፡ ሎሚ’ውን ንሓዳር ዝኸውን ሰብኣይ ሃበና ኢለን ንዘልምንኦ ዘይህወኻት፡ ጊዜ ዝጽበያ ደቀ-ኣንስትዮ ካብቲ ንሳተን ግዳግዊ መልክፅ፡ ዝና፡ ሃብቲ ርእየን ዝመርጽኦ ዝበለጸ ከምዝፈጥረለን ክግንዘባ ይግባእ።

✦ ብጸሎት ዝርከብ ሰብኣይክ ከመይ ዝበለ እዩ፤

÷ ንእግዚኣብሔር ዘምልኽን ትእዛዙ ዘኸብርን እዩ፡

ጦቢት ንጦቢያ ወዱ “ወደዮ ኣብ ከሉ ዘመንካ ንእግዚኣብሔር ኣምላኽካ ዘኸር፡ ትእዛዙ ብምጥሓስ ኃጢአት ኣይትፍቶ” ክብሉ ከሎ፡ ጦቢያ ድማ “ኣባይ ዝኣምንኪ ከሉ

አቦና ያዕቆብ ራሔል ናቱ እንተኾይና ናብ ተብሎ ከምዘይብላ ስለዝተገንዘበ፡ ን14 ዓመታት ዝኣክል ከይትሃወኽ ብትዕግሥቲ ተጸበየ። ናትና ምጽባይ ትምህርትኻ ኣጠናቂቕኻ ብቑጠባዊ ትሕዝቶኻ ርእሸኻ ክሳዕ ትክእልን ትርጉም ሓዳር ብዕምቆት ክሳዕ እትመዝንን እዩ።

ፍቕርካኸ መርግርካኸ ካብ ትምህታዊ፡ ጥቕሚ-ቶከር፡ ምክራ-ወለድ፡ እምነት ዘቐይር ፍቕሪ ናባ እንተኮይንካኸ ነቲ ዘፍቀርኩም ንቁም ነገር ምሕታት ኃጢአት ኣይኮነን። ሓቲትኪኻ እንተዘይሰለጠኪኻ ግን “ግዴታ ፍቓድካ ይኹን ” ምባል ይግባእ።

በዚ ሽግር እዚ ኣብ ዝተተሓዝኻሉ ግዜ ምክራ ምሕታት ይግባእ። በዛ ጉዳይ እዚ ሕይወት ክተበላሽ ተክእሎኡ ዓቢይ እዩ እሞ ናባ ኮይንካ “ምክራ ክህቡኒ ይክእሉ እዮም” ንዝበልካዮም ምሕታት ልቦና እዩ።

እግዚአብሔር መሪሖ ዝሃበካ ናይ እግዚአብሔር ስለዝኾነ ናብ መንገዲ እግዚአብሔር ዘቕርበካ እዩሞ፡ ዕድመኻ፡ ትሕዝቶኻ ንሓዳር ኣብ ዝበጽሓሉ ንእግዚአብሔር ለምኖ። ናይ ገዛእ ርእሸኻ ስጉምቲ ንምውሳድ ኣይትተሃወኽ።

ብዝተረፈ፡ ፊተና ዝብሃል ትዕግሥትኻ፡ ጽንዓትኻ፡ ቆራጽነትኻ፡ ተአማንነትኻ ...እትፍተኑሉ መንፈሳዊ መርመራ እዩሞ፡ ንዝቐርበልና ፊተና ክንዕወተሉ ይግባእ።

ኸሹሉ ነዚ ዝተባህለ ንምፍጻም ግና እግዚአብሔር ይሓግዘና!

ኣዴና ቅድስት ድንግል ማርያምን ኩሎም ቅዱሳንን ብጸሎቶም ኣይፈለዩና፡

ተራዳእነትን ሓለዋን መላእክቲ'ውን ምስ ኩላትና ይኹን! ኣሜን!!!

ስብሓት ለእግዚአብሔር

ወለወላዲቷ ድንግል

ወለመስቀሉ ከቡር!!!

